

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Michaelis Dilherri Contemplationes, Et Suspiria Hominis Christiani

Dilherr, Johann Michael

Norimbergae, 1660

XLII. De die, piè inchoando.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10209

340 CONTEMPLATIONES
tualium, perfecta quietatio; in te uno
ac vero Deo firma adhæsio?

Ah! impetrem hæc abs te, Misericordissime! qui, ut impetrarem, supplicare iussisti: quò ad illud ineffabile convivium possim pervenire; ubi tu, cum Filio tuo & Spiritu sancto, sanctis tuis es lux vera, satietas plena, gaudium sempiternum, jucunditas consummata, & felicitas perfecta. Amen.

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XLII.

De die piè inchoando.

EXpergiscor ex somno, animula
mea! expergiscar etiam aliquando
ex sepulchro: quod perpetuò tecum
perpende.

Promicat sol ex nubibus, & diem
post tenebras reducit: illucescet etiam
aliquando dies æternus, post noctem
diuturnam; & Sol justitiæ, Christus
Jesus,

Jesus, splendore fulgidissimo, redibit: quem plurima sanctorum millia, pulcherrimè, & supra solis nostri nitorem coruscantia, comitabuntur. Ita te para, ô animula! in hoc vestibulo: ut eâ die in domum intronittaris; nec sol tibi dispareat, & tenebræ te involvant. Nullum lucri blandimentum, nulla honoris invitatio, nulla voluptatis delectatio adeò te seducat: ut diei istius lætitiâ deperdas. Bruta oculis suis lumen solis solùm hujus nostri intuentur: tu oculis fidei lumen diei istius intuere.

Recole, homo! Diabolum, leonis instar rugientis, dies noctesq; obambulare, & quem devoret, anquirere. Num dubitas, lectulo tuo accubuisse, cum somno te sepeliisses; & laborasse, ut te deglutiret? Quis verò restitit? tu languidus te prostraveras: solus custos Israël, qui neque dormit, neque dormitat, te custodivit.

Gallicinium audis? cogita Petrum: qui, quamvis Apostolatus dignitate emineret, & Præceptorem ac Docto-

342 CONTEMPLATIONES
rem, Dei Filium, audiret: gravissimè
tamen exerrabat. Quid te futurum?
nisi precibus assiduò ardentissimis
Deo adhærescas.

Tubam te cœlestem, quam inflabit
comes Judicis, Angelus, audire, cogita:
&, quomodo coram Judice illo possis
consistere, si jam jam adventaret, te co-
ram se compulsurus, dispice.

Memento, Deum circa lectulum
& in lectulo tuo esse; omnipræsen-
tem quippe: & omnes cogitationes,
omnes gestus, omnes actus tuos in-
trospicere. Memento, sanctissimas
Angelorum turmas, quæ per noctem
te sunt tutatæ, adstare, somnum & vi-
gílias tuas notare, & sanctitate tuâ gau-
dere, impietate mœrere.

*Ita ergò vive: uti in Dei
& Angelorum conspectu vi-
vendum, ipse, si sapias, &
stimes.*

Vestes cum induis: eas esse pec-
catorum velamenta, reputa; nec cau-
sæ quic-

sæ quicquam esse, quæmobrem iis superbias.

Quid quæso vestes sunt pleræque? nonne brutorum rejectamenta, sordes & exuviæ? Insanum itaque hominem! si irrationalium brutorum rejectamentis, sordibus & exuviis sese efferat & ostendet.

Corpus munis tegumento: longè magis hoc esse necessarium, cense; ut animam stolâ justitiæ Christi candidissimâ munias, ac fide haud tepidâ tibi eam induas. Hac qui sese non contexit; frigore æterno discruciabitur.

Ah! quot pretiosissimis vestimentis operuerunt corpus: quorum animæ sunt nudæ admodum & frigidæ!

Confidera: quod bonitas & misericordia Dei quotidiè renoventur; quodque vitam nobis quotidiè, quasi de novo, impertiatur: dum sensuum vigorem refundit, ac vim solis vivificam tibi reddit.

Nulla creatura tuas preces antevertat: nulla cogitatio nascatur in te prior, quàm quæ laudes agitet Divinas.

O Domine ! Deus omnipotens !
 qui es trinus & unus , qui es semper in
 omnibus , & eras ante omnia , & eris
 semper in omnibus : ô Deus ! concede
 mihi , ut porrò loquar.

Angusta est domus animæ meæ :
 quò venias ad eam , dilatetur abs te ,
 Ruinosa est , refice eam.

Habet , quæ offendant oculos tuos ;
 fateor , & scio . Sed quis mundabit
 eam ? aut quem alium , præter te , in-
 vocabo ? Ab occultis meis munda
 me , Domine ! à manifestis parce ser-
 vo tuo.

Credo : propter quod & loquor :
 Domine ! tu scis.

Proloquor tibi , adversum me , deli-
 cta mea , Deus meus ! dimittes ergò
 mei cordis impietatem , & in maris ab-
 jicies abyssum : ne in hoc me seculo
 confundant , in altero condemnent.

Deus benedictus in secula ! tibi
 commendo hodiè & omni tempore
 animam meam , corpus meum , omnes
 cogitationes meas , affectiones , locu-
 tiones , actiones ; omnia exteriora &
 interio-

interiora, sensum & intellectum, memoriam meam, fidem atque spem meam, & perseverantiam meam, in manus potentiae tuae: ut custodias ea diebus & noctibus, horis atque momentis.

Exaudi me, Trinitas sancta! & conserva me ab omni malo, & ab omni scandalo, & ab omni mortali peccato, ab omnibus insidiis & infestationibus Dæmonum, & inimicorum visibilium & invisibilium.

Expelle à me jactantiam mentis; & auge compunctionem cordis: minue superbiam meam; & perfice in me humilitatem veram: suscita in me fletum: mollifica cor meum, durum & lapideum.

Doce me, Domine! voluntatem tuam facere: quia Deus meus es tu.

Da mihi, Domine! cor, quod te timeat; mentem, quæ te diligat; sensum, qui te intelligat; aures, quæ te audiant; oculos, qui te videant.

Miserere mei Deus! miserere mei, & respice me, de sede sancta Majestatis tuae!

P s

Da,

✠

Da, Domine JESU! ministris tuis concordiam; Regibus & principibus, justè judicantibus, tranquillitatem & pacem; injustè viventibus respiscen-
tiam.

Oro, Domine! pro universa sancta Ecclesia; pro religiosis & secularibus; pro omnibus rectoribus Christianorum, cunctisq; in te credentibus; qui pro amore tui sancto laborant: ut perseverantiam boni operis obtineant.

Præsta, Domine! Rex æterne! juvenibus castitatem, adultis sanctimoniam, omnibus innocentiam; pœnitentibus indulgentiam, viduis & orphanis sustentationem, pauperibus protectionem, peregrinantibus optatum reditum, lugentibus consolationem, fidelibus requiem sempiternam. Da navigantibus, in portum venire salutis; optimis, ut in bonitate semper consistant; bonis & mediocribus, ut meliores fiant; pravè agentibus & delinquentibus, ut tecum misero citò se corrigant. O dulcissime & misericordissime Domine, JESU Christe!
Fili

Fili DEI vivi! redemptor mundi! inter
omnes, & per omnia, mei miserere.
Amen.

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XLIII.

De die pie finiendo.

SIve dies, sive nox recurset: miseri-
cordiæ Divinæ recurset cogitatio
& celebratio. Tenebrarum enim &
lucis vices itedè nobis ab ipsa conce-
duntur: ut operis & quietis alterna sit
reparatio; aliudque agendi tempus,
aliud quiescendi.

Si solem stare voluisset Deus: per-
petuus dies utique esset. Si motus a-
stra non haberent: quis dubitaret,
sempiternam noctem fuisse futuram?
Sed, ut diei ac noctis vices essent: mo-
veri eavoluit, & tam variè moveri; ut
lucis ac tenebrarum mutux vicisitu-